БЕЛЕШКЕ О АУТОРИМА

Давид Албахари

Рођен је 1948. године у Пећи.

Објавио је књиге прича: *Породично време* (1973), *Обичне приче* (1978), *Опис смрти* (1982, Андрићева награда), *Фрас у шуми* (1984), *Једноставност* (1988), *Пелерина* (1993, Награда „Станислав Винавер“), *Изабране приче* (1994) и *Необичне приче* (1999); романе: *Судија Димитријевић* (1978), *Цинк* (1988), *Кратка књига* (1993), *Снежни човек* (1995), *Мамац* (1996, НИН-ова награда за роман године, Награда Народне библиотеке Србије за најчитанију књигу), *Мрак* (1997), *Гец и Мајер* (1998) и *Светски путник* (2001); књига есеја: *Преписивање света* (1997).

Изабрана дела Давида Албахарија у десет књига објављена су током 1996. и 1997. године.

Књиге Давида Албахарија преведене су на енглески, хебрејски, француски, немачки, шпански, италијански, мађарски, грчки, дански, албански, словачки, есперантно и пољски језик.

Од 1993. године је аутор „Времена књиге“, а од октобра 1996. „Стубова културе“.

Љубица Арсић

Написала је књиге прича: *Прст у место, Барутана, Зона сумрака, Ципеле бувине боје, Само за заводнице* (изабране приче), *Типрастија од типра*

Романе: *Чувари казачке ивице* и *Икона*.

Награде: *Про-фемина*, награда *Биљана Јовановић* за *Ципеле бувине боје*; *Пекићева награда* и *Исидориним стопама* за роман *Икона*.

Приредила је антологију светске еротске приче *На брзака*.

Живи у Београду.

Зоран Богнар

Песник, есејиста, прозни писац, књижевни критичар и антологичар, рођен је 30. јануара 1965. године у Вуковару. Поезија Зорана Богнара превођена је на италијански, француски, енглески, мађарски, немачки, словеначки, македонски, шпански, турски, јерменски, холандски, фриски и бугарски језик. Добитник је многих националних књижевних награда од којих издвајамо *Печат вароши сремскокарловачке* (1993), *Матићев шал* (1994), *Стеван Пешић* (1994), *Раде Драинац*

(1999), *Исидора Секулић* (1999), *Србољуб Митић* (2000); три интернационалне награде: *Vannelli* (Италија, 1997), *Mediterranean Lion* (Монтенегро, 1998) и *Hubert Burda* (Немачка, 1999); као и престижне стипендије фондације *Villa Waldberta* (Немачка, 2002).

Живи у Београду као професионални књижевник и издавач.

Књиге поезије: *Blues за шаховску таблу*, 1986; *Земља господара ПОДземљом*, 1987; *Психо-стриптиз*, 1988; *Исус јошувек верује* YUди, 1990; *Трговци биоритма*, 1990; *Лудило Floyda Bertholda*, 1991; *Мирис пластичног цвећа*, 1992;

Ако се мртви једног дана врате, 1993; Јужна страна истока (хаику поезија)1993; *Анонимна бесмртност*, 1994; *Нови потоп*, 1996; *Нови Нојев ковчег*, 1997; *Нови човек*, 1999; *Елизејска трилогија*, 2000.

Романи: *Ноћпразних руку*, 1989; *Будно стање сна*, 1993;

Књиге есеја: *Фотографије гласова*, 1997; *Ејдетске слике*, 1999.

Стеван Бошњак

Рођен је 1951. године у Шапцу. Живи и ради у Нишу. У Нишком културном центру је главни и одговорни уредник часописа UNUS MUNDUS.

Објавио је књиге: *Манастир у високим планинама*, 1991; *Луталице и лутања*, 1994; *Страшне бајке и друге приче*, 2000; *Питагорин сој*, 2003.

Коаутор је књигама *Hronike o Hloygeu*, 1991. и *Terra marginalis* 1997.

Један од тројице оснивача поетског и духовног покрета ФИЗИЗМА и МАРГИНАЛИЗМА као и аутор бројних уметничких пројеката везаних за ове покрете.

Снежана Божић

Рођена 12.11.1974. у Нишу. Филозофски факултет, српски језик и књижевност у Нишу завршила 2000. На истом факултету ради као асистент на предмету *Методика наставе српског језика и књижевности*. Завршила постдипломске студије на Филолошком факултету у Београду. Објављивала стручне радове, критику и приказе у публикацијама факултета, у часопису за методику наставе *Школски час, Књижевним новинама*, *Књижевном листу*...

Жарко Брезичанин

Рођен у Шумарку 1977. Наставник руског језика у Вршцу. Преводе с руског језика објављивао по часописима.

Гвендолин Брукс

(1917-2000)

Прва Афроамериканка која је, 1949. године, примила *Пулцерову награду*. Запажена је по својој адаптацији традиционалних форми поезије, употреби кратких редова у стиховима и нерегуларном римовању. Њена прва књига песама *A Street in Bronzenville* дочекана је од стране критичара као јасна и покретачка евокација живота у урбаном црном окружењу. Остала дела: роман *Maud Martha*, књиге поезије *The Bean Eaters*, *Selected Poems*, *Riot*, *Family Pictures*, два аутобиографска дела *Report from Part One* и *Report from Part Two*.

Зоран Ћирић

Рођен је 1962. године у Нишу, где још увек живи и ради.

Објављене књиге: *Рио Браво* (песме, Нови Сад, 1990), *Remix* (песме, Ниш, 1991), *Wah-wah* (песме, Нови Сад, 1992), *Златна декада* (приче, Ниш, 1992), *Нишвил* (приче, Ниш, 1994), *Тајни живот у Србији* (песме, Сремски Карловци, 1995), *Калибар 23 за специјалисту* (приче, Београд, 1995), *Матични гето* (приче, Ниш, 1995), *Пост*

(песме, Ниш, 1996), *Зен Србиана* (приче, Београд, 1997), *Песме о занатима* (песме, Ниш, 1997), *Вулваши* (приче, Београд, 1998), *Одбрана градова* (приче, Ниш, 1998) *Кажи мами* (приче, Београд, 1999), *Прислушкивање* (роман, Београд, 1999). *Старинска ствар* (приче, Београд, 2001), Хобо (роман, Београд, 2001), *Смрт у Ел Пасу* (роман, Београд, 2003)

Изложбе поезије: *Ко је матићни Ћира* (Ниш и Скопље, 1986), *Матични Ћира поново јаше* (Ниш, Београд и Нови Сад, 1991). Добитник награде *Бранко Радичевић*, награде Фонда *Борислав Пекић*, *НИНове награде за роман године 2001 и награде Народне библиотеке Србије за најчитанију књигу у 2002.г.*

Заступљен у више антологија и избора савремене српске поезије и прозе. Превођен на шпански, италијански, мађарски, бугарски, пољски, немачки, македонски, словеначки и енглески језик. Роман *Прислушкивање* преведен на италијански.

Владимир Цветковић

Владимир Цветковић је рођен 1970. године у Нишу. Студије филозофије је завршио у Београду. Магистарске студије из патристичке филозофије је завршио на Универзитету у Дарму (Durham) у Великој Британији, где је тренутно на докторским студијама. Ради као асистент на Филозофском факултету, Универзитета у Нишу. Уредник је за патристичку филозофију издања Центра за црквене студије из Ниша. Објављивао је у домаћим и међународним часописима.

Дејан Дабић

Рођен 16.04.1970. Од малих ногу бави се филмском критиком. Прве филмске критике објавио у *Yu Film Danas* 1988. Објављивао у Народним новинама, Градини, Unusu Mundusu, Pressingu, Pressing mouviu, Нишком аналитичару... Од 1997. уредник је филмског програма Дома културе а после Нишког културног центра. На градској Нишкој телевизији уредио преко 200 емисија о филму. Уредио и написао предговор монографији *Филмски сусрети у огледалу штампе 1981-2001.* Члан југословенске секције међународног удружења филмских критичара FIPRESCI и АФИФЕ. У *Студију цртаног филма 98* реализовао десетак кратких анимираних филмова. Награђен на Мартовском фестивалу у Београду и на Фестивалу анимираног филма у Чачку.

Војислав Девић

Историчар уметности, ванр. проф. Универзитета. Рођен у Санаду, студирао у Београду. Специјализовао историју савремене уметности код проф. Лазара Трифуновића са темом Извори сликарства апстракције. У току педагошког и музеолошког рада бавио се ликовном теоријом и критиком.

Написао књиге: *Уметнички проблеми масовне архитектуре*, *Историја уметности* намењену Академији уметности, *Лексикон уметности*, као и велики број каталога и текстова о југословенским и српским ликовним ствараоцима.

Стана Динић Скочајић

Рођена 1951. Више година је уредник Књижевног програма Дома културе а потом и Нишког културног центра, покретач једног часописа (*Нишки аналитичар*, заједно са Зораном Пешићем Сигмом), уредник за прозу у часопису *Градина*, више година је организатор а две године (2001. и 2002) и уметнички директор Програма Књижевне колоније Сићево. Члан је жирија за доделу *Награде Бранко Миљковић*.

Књижевница, аутор две збирке поезије, две књиге прича и једног романа.

Уредник округлих столова: а) Часописи - огледало новог света, б) Шта ће српској књижевности критика?

Објављене књиге:
Гладна тама, приче, издање БИГЗ, 1996;
Ушивање сенке, песме, Просвета - Ниш, 1996;
Мрежа, песме, Просвета - Ниш, 1998;
Мртви смо озбиљни, приче, Народна књига, 2001;
Страшне страсне везе, роман, Народна књига, 2002.
У Нишком културном центру уређује Књижевни програм.

Милица Мићић Димовска

Рођена је 1947. године у Новом Саду. Дипломирала је на Филолошком факултету у Београду, на одсеку за општу књижевност са теоријом књижевности. До сада је објавила књиге: *Прича о жени*, 1972, *Познаници*, 1980, *Утваре* (роман), 1987, *Одмрзавање* (приповетке) 1991, *Последњи заноси* МСС (роман) 1996, *У процепу* (приповетке) 1998, *Путописи* 1999, *Мрена* (роман) 2002.

За *Познанике* добила је награду *Кароља Сирмаји*, за *Одмрзавање* Андрићеву награду, а за *Последње заносе* МСС Нолитову награду, *Бранко Ћопић* и *Бора Станковић*.

Алберто Ешкенази

Рођен 1952. у Солуну. Завршио као најбољи полазник вишу школу националног театра у Атини. Сарађивао је са разним грчким позориштима што као стални, што као гостујући глумац. Репертоар му је разнолик играо је у представама античких аутора (*Рисос* (1982) и *Инфитенија* (1982-1983) Еурипида), преко класика *Ромео и Јулија* Шекспира (1974-1978), *Ана Карењина* Толстоја (1979) *Лептири су слободни* Л. Глерса (1980) као и грчке ауторе С. Евангелатуса (*Амфитеатар*, 1977-1979), П. Матесига (*Изгнанство*, 1983) и многих других

Са колегама оснива 2001. године непрофитабилну позоришну трупу ПОЗОРИШТЕ СРЕДОЗЕМЉА. Обрађује и драматизује познату представу Н. Казанцакиса *Алексис Зорба*, нама познатију као *Грк Зорба*, а 2002. пише сценарио и глуми у представи ИСТО ЛИЦЕ, ИСТА РАСА према истоименом делу Дадио Фоа. Крајем децембра исте године (26.12.2002.) прави премијеру у солунском позоришту Анетон своје монодраме КАПИ ЉУБАВИ, написане према истоименом роману. У лето 2003. позориште је одиграло комаде *Љубавни мелеми* и *Мандрагора* Н. Макијавелија, а ових дана је постављено пред грчку публику Аристофаново дело *Богатство и сиромаштво*.

Објавио књиге: *Капи љубави* (роман, 2002), *Капи љубави* (моно-драма, 2003), *Грк Зорба* (драматизација, 2003). Живи и ради у Атини.

Саша Хаџи Танчић

Рођен је новембра 1948. године у Лесковцу. Живи у Нишу.

Објавио је девет књига приповедака и две књиге изабраних приповедака. Такође је објавио три романа и три књиге књижевних огледа и студија, као и три књиге песама. Приредио је *Антологију српске празничне приче* и више часописних темата.

Књиге изабраних приповедачких проза објављене су му у Италији, Шпанији, Румунији и Македонији. Приче су му превођене на јошдесетак других језика. Заступљен је у више антологија и прегледа савремене српске прозе у свету. За књигу *Звездама повезани* добио је Андрићеву награду (1991). Добитник је и награде Ослобођење града Ниша (1976). Члан је Српског ПЕН Центра у Београду.

Велимир Илић

(нема никакве везе са Чачком)

У књижевним круговима с друге стране реке Москве, познатији као *Ум*, рођен је у Нишу. По још званично не потврђеним информацијама РАН, рођен је у Москви, мада се спекулише и о Лењинграду, у сваком случају, на простору бившег СССР-а. Због оваквих спекулација и не проналажења сопственог идентитета, студира оба језика и обе књижевности. Темељно. Не зна се да ли је српски језик и књижевност уписао зато што је лепо писао песме у прози у ср. школи, или зато што изговара праве мале есеје. Његови биографи ће то временом утврдити. Поред ова два факултета, студира и трећи - живот. Очекује да до јуна 2004. дипломира на сва 3. Научне радове још није објавио јер је мало стидљив, али има доста превода, и ускоро се очекује објављивање једне књиге. Српску књижевност до 20 века не признаје, нарочито романтизам, али, мора се нагласити, језик воли и поштује га. Зато и преводи. Руски језик сматра матерњим, и своје романе у стиховима пише на руском. Преводилачка делатност је област у којој је пронашао себе, и то је заслуга једне особе, која је *удата за Србију*. Ово је и Велимиров животни мото. Зато жели да доведе Русију у Србију. Да Русија буде удата за Србију. Он себе сматра зачетником идеје о поновном зближавању Србије и Русије, али искључиво преко постмодернистичке књижевности. Воли све што воле млади, значи Русију. О њему ће се још чути.

Слађана Илић

Рођена 1974. у Краљеву. Пише поезију и књижевну критику. Објављује у часописима: *Свеске* (Панчево), *ЛМС* (Нови Сад), *Златна греда* (Нови Сад), *Књижевни лист* (Београд), *Повеља* (Краљево), *Градина* (Ниш).

Књига песама: *У очекивању сунца*, 1993.

Игор Јаркевич

Рођен у Москви 1962. припада млађој генерацији савремених руских писаца. Објављује од 1991. године, а први роман-трилогија носи назив *Како сам ја и како су мене*. У почетку је сарађивао са самиздатима. Романи су му тада објављивани искључиво на интернету. Сада га масовно објављују у Русији и иностранству, ласкаво га називајући *савременим класиком руске књижевности*. По његовом сценарију снимљен је филм *Приватне хронике. Монолог.*

Јаркевичево дело критичари дефинишу као спој високо интелектуалног и тривијалног. У питању су две стилске формације које се међусобно прожимају - лирски постмодернизам (Венедикт Јерофејев) и тзв. *прљави реализам* (Едуард Лимонов). У Јаркевичевој прози ништа није поштеђено иронијског преиспитивања и комичног онеобичавања. У првом реду, то се односи на ауторитете и постојеће стереотипе у књижевности, култури и историји. Обично полази од одређеног књижевног извора или књижевног ауторитета, и са њима поступа слободно, неканонски, оригинално преиначавајући и експериментишући са познатим.

На српски је преведена збирка приповедака *Женске и неженске приче*, а ускоро ће бити објављен и превод најновијег романа *Ум, секс и књижевност*.

Виктор Владимирович Јерофејев

Рођен је 19.09.1947. у Москви. Син амбасадора Совјетског Савеза В. И. Јерофејева. Завршио је филологију на МГУ. Кандидат филолошких наука (1975). Дебитовао као критичар 1973 у часопису ***ВЛ*** . Књиге су му превођене на 27 језика. Добитник Награде *В.В. Набоков* (1992).

Звонко Карановић

Рођен 1959 у Нишу. Једном је признао да је о поезији највише научио из поп-

културе. Његове инспирације су Rock & Roll, Филм и Beat Литература. Његов *Сребрни Сурфер*, сада делује као романтични класик омладинске литературе. Захваљујући тој књизи још увек га позивају на књижевне вечери. Држао је музичку радњу тринаест година и није се обогатио. Једном је за себе рекао да је импресионист и да се бави емоцијама, али су га исправили и рекли да се он само бори за идентитет свога града.

Књиге поезије: *Blitzkrieg* (Самиздат), *Сребрни Сурфер* (СКЦ Ниш, 1991) *Мама Меланхолија* (Просвета Београд, 1996) *Extravaganza* (Градина Ниш,1997)*Тамна Маистрала* (Народна Књига Београд, 2001) *Неонски Пси* (Изабране Песме) (Homebook Београд, 2001) *Свлачење* (2004)

Драган Китановић

Рођен 1951. у Новом месту, Словенија. Гимназију и Правни факултет завршио у Нишу. Изложбе:

1986. деби изложба у галерији *Мија Станимировић*, Ниш
1987. изложба у *Ei - Honeywell*, Ниш
1988. изложба у галерији *Лола*, Дубровник
1991. изложба у галерији *Treppe*, Нуртинген
1992. изложба у студију *Lingua*, Ниш
1994. изложба у клубу *Колумбар*, Ниш
1996. изложба у *Културном центру* Народне библиотеке, Ниш

Николај Јурјевич Климонтович

Рођен 17.04.1951. у Москви у породици професора МГУ. Завршио је факултет физике на МГУ (1984). *Николај Климонтович - писац који је тако много написао о женама, о авантурама савремених љубавника и центлмена остајући при том у оквирима куртоазне племенитости, што се временом показује чудним: како он успева да сједини оно што је немогуће сјединити.* (Часопис *Огонек*). Пише прозу (*Двојни албум*, 1990; *Пут у Рим*, 1994; *Забрањена зона* 2001...), комаде који су извођени на сцени московских театара (*Снег, Недалеко од затвора, Без огледала*...) Дела Климонтовича превођена су на енглески, пољски, фински, шведски језик. Добио Награду часописа Октобар (1999).

Бобан Кнежевић

Рођен 1959. у Београду, пише прозу, уредник и издавач; објавио романе *Смрт на Нептуну* (1987, Нови Сад), *Црни цвет* (1993, Београд) и *Човек који је убио лептира* (1996, Београд), те збирку прича *Слутња андроида над дрвеном реком истока* (2001, Ниш); приредио пет антологија домаће фантастике и СФ-а и серију алманаха *Монолит*, био уредник часописа *Alef, Perpetum mobile* и *Знак сапите*.

Владимир Копицл

Рођен је 1949. године у Ђенерал Јанковићу. Основну и средњу школу завршио је у Новом Саду, где је и дипломрао на Катедри за југословенску и општу књижевност Филозофског факултета. Од 1970. године бави се књижевношћу, ликовном уметношћу, перформансом, новинарством, књижевним превођењем, позоришном и филмском критиком.

Од 1970. године објављује поезију, есеје, књижевну критику и преводи са енглеског језика. Објавио је шест књига поезије: *Аер* (Матица српска, 1978), *Парафразе пута* (Матица српска, 1980), *Гладни лавови* (КЗНС, 1985), *Вапаји* конструкције (Матица српска, 1986), *Питање позе* (Матица српска, 1992) и *Приказе* - нове и изабране кратке песме (Матица српска, 1995), *Клисурине* (2003)

Приредио је (и превео) неколико зборника и антологија: *Тело уметника као субјект и објект уметности* (Трибина младих, 1972), *Трип-водич кроз савремену*

америчку поезију (Народна књига, 1983 - са Владиславом Бајцем)...

Добитник је *Бранкове награде* за поезију (1979) и *Стеријине награде* за позоришну критику (1989). Као аутор уврштен у бројне антологије и превођен на бројне језике... Живи у Новом Саду.

Костов (Богдан) Велимир

Рођен 22. 05. 1956. у Димитровграду. Завршио гимназију у Крушевцу и Филозофски факултет, група Англистика у Нишу. Преводилац и песник. Директор НИУ Братство из Ниша. Члан Удружења књижевних преводилаца Србије. Члан ПЕН-а. Преводи са енглеског, француског и бугарског језика. Пише поезију. Објављује преводе и своју поезију у периодици и листовима. Поезија му је превођена на енглески, бугарски и словеначки.

Прећутни договори (збирка поезије), Градина, Ниш, 1997.

Александар Ковачевић

Рођен 1962. Завршио електротехнички факултет. До сада су му објављене две збирке поезије *Црни јахачи* (БИГЗ, 2000) и *Аранжери* (Народна књига, 2003). Прва књига поезије *Црни јахачи* је била у ужем избору за награду "Оскар Давичо" за 2001.годину, док су *Аранжери* били у најужем избору за награду "Исидора Секулић" за 2003.годину. Живи у Београду.

Слободан Крстић

Новинар и публициста, рођен 1947. године у Димитровграду. Дипломирао је 1970.г. на Факултету политичких наука у Београду. Одмах након стицања академске дипломе почиње да се бави новинарством у нишком дневнику *Народне новине* . Објавио је следеће књиге: *Време на сцени*, *Глумци за сва времена* (са Бранисавом Милтојевићем), *Глума и живот, Нишки либерали у југословенској политичкој збиљи, Глумци за сва времена II, КПГ (Ниш)Т, Светлости димитровградске позорнице, Како се калио радник, Чаробњаци из Ниша.* Члан је Удружења новинара.

Александар Б Лаковић

Рођен 1955. у Пећи. Објавио 5 књига песама (*Ноћи, Заседа, Повратак у Хиландар, Дрво слепог гаврана, Док нам кров прокишњава*) од којих је једна преведена на енглески и објављена у Канади (реч је о књизи *Повратак у Хиландар*). Објавио је и књигу есеја *Од тотема до сродника* (митолошки свет Словена у српској књижевности). Живи и ради у Крагујевцу.

Рената (Муратовна) Литвинова

Рођена 12. јануара 1967. године у Москви. Године 1989. завршила драматургију (ВГИК-а). Као сценарист постала је позната после филмова Валерија Рубинчика *Нељубав* (1991), Кире Муратове *Занос* (1994), *Принципијелни и жалостиви поглед* (1995). У својству глумице Рената Литвинова дебитовала је на филмској траци *Две стреле* 1989, а играјући у филмовима *Занос* и *Три историје* заслужила је репутацију стилизоване и необичне глумице. Као режисер направила је документарни филм о *звездама тоталитарног режима.* У 2000. години рената је добила *Ловорову гранчицу* у номинацији *Најбољи документарни филм*. Позира за часописе. Рената Литвинова - симбол престоничких филмских и литерарних кругова, име-стил.

Радован Бели Марковић

Писац за кога кажу да припада прошлом веку, а за кога је можда тачније рећи да је изван физички познатих категорија времена и простора, Радован Бели Марковић, устоличио се на српској књижевној позорници као аутентичан и луцидан аутор

фантастичног света измаштаног (не оног географски лоцираног)колубарског округа. Рођен је 10. октобра 1947. у селу Ћелије код Ваљева и „за сада, смирено и резигнирано, живи у Лајковцу“.

Из пера Белог Марковића изникле су књиге приповедака *Паликућа и Тереза милости пуна*, 1976, *Црни колач*, 1983, *Швапска коса* (награда културно-просветне заједнице Ваљево), 1983, *Године расплета*, 1992, *Живчана јапија*, 1994, *Сшаре приче*, 1996, *Сепшембрини у Колубри*, за коју је добио *Андрићеву напраду*, 1996. и *Мале приче*, 1999, које су освојиле награде *Бора Сшанковић* и *Библиос*. *Кнез Мишкин у Белом Ваљеву* (*Народна књипа*, Београд, 2002), *Десеш белих облака* (*Народна књипа*, Београд 2003), Његова чувена *Колубарска шрилопија* којом постаје познат као *језички чаробњак*, сачињена је из три романа у којима спаја лирско и наративно приказујући необичне јунаке ваљевског краја са овог и оног света и њихов буран унутрашњи живот. За први роман триологије, *Лајковачка пруп* (1997) добио је *Нолишову* и награду *Бранко Ћопић*, за *Лимунацију у Ћелијама* (2000) награду *Меша Селимовић*, а за *Последњу ружу Колубаре*(2001) златну плакету *Жак Конфино*...

Горан Максимовић

Рођен у Фочи 1963. године. Студије књижевности завршио на Филозофском факултету у Сарајеву, а магистрирао и докторирао на Филолошком факултету у Београду. Живи у Нишу и ради на Фило-зофском факултету као ванредни професор за Српску књижевност 18. и 19. века.

Објављене књиге: *Умешност приповиједања Бранислава Нушића* (1995) *Папија Сремчевоп смијеха* (1998) *Домановићев смијех* (2000)

Српске књижевне теме (2002) *Тријумф смијеха - Комично у српској умјешничкој прози од Досишеја Обрадовића до Пешра Кочића* (2003)

Објављене антологије: *Још љубишти моју - Зборник српске љубавне лирике 19. и 20. вијека* (2002) *Анпологија нишких приповедача* (2002)

Иван Сш Марковић

Рођен 1971. године у Нишу. Студент англистике на Универзитету у Нишу. Фронтмен групе *JAYWALKERS*. Преводио стручну литературу.

Бранислав Милшојевић

Филмски и стрип-критичар, до сада је објавио публикације: *Глумци за сва времена* (заједно са С. Крстићем), СКЦ-Ниш, 1991; *Рани радови Желимира Жилника*, СИРИУС - Ниш, 1992; *Трапови у плавој иловачи*, (зборник о америчком undergraund стрипу) ДОМ-Ниш, 1994; *Повраштак у биоскопску будућност* (монографија о нишким биоскопима) НИШФИЛМ-1994; *Више од фестивала*, (три деценије глумачких сусретања) *Филмски сусрети - Ниш*, 1995 и *Крупни план*, ЈПНИРТВ ИНФОНИШ, 1999.

Текстове, поред осталог, публиковао је у *Синеасту, Одјеку, Прологу, Фото кино ревији, Филмографу*, *YU филму данас, Стремљењима, Видицима, III програму Радио Београда, Градини, Мосту, Апокалипси... У Градини уређивао Трип*, сепарат посвећен српском алтернативном стрипу. Аутор је и неколико награђених документарних радио-емисија, док је почетком 1998. године, после „демократских промена“, шест месеци био В.Д. главног и одговорног уредника *Народних новина*.

Маријана Милошевић

Рођена је 1974. године. Завршила је Филозофски факултет, група за Српски језик и књижевност 1998. Од 1999. ради у Гимназији *Светозар Марковић* у Нишу.

Објављивала је књижевну кририку у следећим часописима и периодици: *Градини, Слави, Повељи, Свескама, Књижевној историји, Златној греди, Књижевном листу...*

Драшко Милетић

Рођен у Котору, 1963. Дипломирао на БУ.

Роман: *Аутопортрет*. Отац Дарије и Феђе. Живи и ради у Београду, има дуге, честе и густе снове, *ал нек је стража јака док је санка свакојака.*

Аркадиј Недељ

Рођен у Лењинграду. Образовао се на МГУ и универзитетима у Израелу. Од 1998. године живи у Француској. Докторирао је феноменологију. Осим филозофије занима га историја и индо-тибетанска лингвистика. Омиљени филозоф - Хегел. Омиљени писац - Василиј Иљенков. Омиљени сабеседник - Игор Смирнов. Текстови: *Анти-Улис, Жељено, садистичко, визуелно у совјетској литератури 30-их и 40-их...*

Дејан Огњановић

Рођен је 1973. у Нишу. Дипломирао на Филозофском факултету, група Англистика, где сада ради као асистент из предмета Америчка књижевност. Интезивно се бави проучавањем хорора у књижевности и на филму. Преводе са енглеског, есеје и приказе, као и флмску критику објављивао је у часописима *Градина, Знак Сапте, Pressing, Pressing mouvie, Нишки аналитичар, Поларис...* Објавио роман *Наживо,* (*Просвета*, Ниш, 2003).

Алис Освалд

Освојила је Награду за поезију *Т.С. Елиот,* вредну 10.000 фунти за књигу песама *Дарт* (2002). Та поема инспирисана је реком Дарт у Девону, а написана је након што је песникиња провела три године снимајући разговоре са људима који живе и раде на реци. Резултат је песма пуна разноликих и идиоматских гласова, укључујући ловокрадицу, скелецију, радника на канализацији и пливаче. Ови савремени ликови су испреплетени са историјским и митским гласовима.

Освалд се образовала као стручњак за класику, а сада ради као баштован на Дарингтон поседу у Девону. Објаснила је Поетском друштву да је циљ песме *да поново повеже локалну имапинацију са њеном средином - посебно ових година суша и поплава да би се повећала свест људи о води као природном ресурсу.*

Један од чланова жирија за награду, песник Мајкл Лонглеј, коментарисао је да је *Дарт бриљантан хибрид са очиледном кохеренцијом и личним потписом. Његова преплићућа поезија и проза чине се природним, ритмички неминовним. Она уводи много гласова па ипак задржава личну мелодију. Ово је обимно, амбициозно дело.*

Дарт је друга књига Алис Освалд. Прва књига *Ствар у стилу Каменог-Процепа* била је у ужем избору за Награду *Т.С. Елиот* 1997.

Награда *Т.С. Елиот,* додељује се од стране Поетског друштва за најбољу збирку нове поезије издате у УК и Ирској у протеклој години по одлуци жирија. Досадашњи добитници су:

1993. Ciaran Carson - *First Language* (Bloodaxe Gallery)
1994. Paul Muldoon - *The Annals of Chile* (Faber)
1995. Mark Doty - *My Aleksandria* (Cape)
1996. *Subhuman Redneck Poems* (Carcanet)
1997. Don Paterson - *God's Gift to Women* (Faber)
1998. Ted Hughes - *Birthday Letters* (Faber)
1999. Hugo Williams - *Billy's Rain* (Faber)
2000. Anne Carson - *The Beauty of the Husband* (Cape)
2001. Michael Longley - The Weather in Japan (Cape)

2002. Alice Oswald - *Dart* (Faber)

Небојша Озимић

Рођен 1962. године у Нишу. Дипломирао историју на Филозофском факултету у Нишу, група историја. Аутор више радио и ТВ емисија и радио драма (Овим побеђуј, 2003). До сада објавио следеће књиге: *Ништа нам не могу* (поема, 1993.), *Дом* (роман, 1996.), *Војсковођа, цар, светац* (историја, 1997.), *Цинцари Ниша* (историја, 1999), *Речник Горње Мезије* (историја, 2001.), *Јевреји Ниша* (историја 2001.), *Војсковођа, цар, светац* (друо, допуњено издање, 2002), *Архиепископ Арсеније* (2004.). Роман *Дом* преведен и објављен у Грчкој (*To Spiti, Eurasian, Athens*, 2002.) . Превођен на италијански, грчки и енглески језик.

Ђанлука Пађући

Рођен је у Риети 1960. године. Од 1991. живи у Ници. Од 2002. ради у Сарајеву као аташе за културу у италијанској амбасади у Босни и Херцеговини и као лектор на Филозофском факултету. Године 1990. објавио је збирку песама *Замућен извор* и различите текстове, међу којима су *Кварпине о комунизму*, *Ох, срећна генерацијо*, и *Нови поредак у алманаху Одредек* 2003. Од 1996-2000. био је председник удружења ARCI *Пиер Паоло Пазолини* из Вентимиље. Уредник је месечног часописа *Рапови и мир* који се бави питањима културе и политичке имиграције.Заједно са члановима друштва *Кућа поезије* подстакао је одржавање *Интернационалног фестивала поезије - Изет Кико Сарајлић* посвећеног песнику из Сарајева.

Михајло Пантић

Прозни писац и књижевни критичар Михајло Пантић рођен је 1957. године у Београду. Поред више књига критика, студија, есеја и антологија објавио је збирке прича:*Хроника собе*, 1984; Награда *Седам секретара СКОЈ-а, Вондер у Берлину*, 1987; друго, прегледано издање *Песници, писци & остала менажерија*, 1992. *Не могу да се сетим једне реченице*, 1993; Награда издавачког предузећа *Октоих*; друго допуњено издање, 1996. Новобеоградске приче, 1994; Награда листа *Борба* за књигу године; друго издање, 1998. *Седми дан Кошаве*, 1999, Награда *Бранко Ћопић,Ако је то љубав* (Приче, 2003).

Од 1994. године аутор је *Времена књиге*, а од 1996. *Стубова културе*.

Мелина Панаотовић

Завршила Факултет Руског језика и књижевности у Новом Саду. Тамо живи и преводи.

Славица Митић Паолило

Рођена у Нишу 2. августа 1963. године. Дипломирала на Филолошком факултету у Београду 1989. одсек Француски језик и књижевност са италијанским као другим језиком. Од 1990. до 1997. радила као професор француског језика у различитим нишким средњим школама Од 1995. до 1998. води приватну школу француског и италијанског језика. Од 1996. године је званични преводилац Универзитета у Нишу и Регионалне привредне коморе за италијански и француски језик. Један је од оснивача U.N.IT. - UNIONE NIŠ ITALIA, (јун 2001.) непрофитабилне организације за успостављање сарадње између Нишког региона и Италије. Такође, један је од оснивача подружнице у Нишу "Società Dante Alighieri"(јул 2001.) чији је председник све до данас. Члан је редакције двојезичног часописа “Insieme " које ово друштво објављује. Поред осталог, узела је учешћа у превођењу и објављивању зборника са Академије „ Култ Св. цара Константина између Истока и Запада“ и предговору књиге „Константинова сећања“ Јоела Шмита .

Од јануара 2003. је професор италијанског језика на Универзитету БК.

Фрања Петриновић

Некад главни уредник Поља, сада директор и главни уредник Издавачке куће Stylos. Објавио је: *Мимезис, мимезис романа* (заједно са Ђ.Писаревим), *Ткиво, опсене* па *Извештај анђела* и *Пред вратима раја* (заједно са Ђ. Писаревим).

Маја Пешић

Рођена 1967. у Ресавици. Живи у Нишу и ради као професор енглеског језика. Песник. Преводи с енглеског језика.

Видосав Петровић

Рођен је 15. августа 1936. године у Нишу. Гимназију је завршио у родном граду, а Филозофски факултет (Група за југословенску и светску књижевност) у Београду. Припада оној групи посленика која се већ четири деценије налази у жижи културног живота Ниша, а чије је језгро формирано око Бранка Миљковића, још у гимназијским данима у Књижевној дружини Ђепош. Био је уредник *Гласа омладине* и Културне рубрике *Народних новина*; један од актера у обнављању часописа *Градина* и члан прве редакције. Једно време је директор Нишког симфонијског оркестра, а потом је основао и био први директор Издавачке куће *Градина*. Дугогодишњи је управник Универзитетске библиотеке *Никола Тесла*, одскора је у пензији. Објавио је драме: *Прича о Хансу Реклеу, Слика за велики зид, Пробој, Ибишата...* од којих су неке изведене у нишком Народном позоришту. Аутор је књига приповедака: *Диетро ил Ситарио - Иза застора* (1991, Бари, Италија) и *Заштитник града* (1993, Градина, Ниш). Приредио је и уредио више тематских зборника о значајним личностима и догађајима из културно-историјске прошлости Ниша (*Бранко Миљковићу сећању савременика, Стеван Сремац у успоменама и анегдотама* (са Биљаном Петровић), *Нишу делима путопиаца од IV до XX века, Ослобођење Ниша од Турака 1877...* Недавно је објавио књигу "Нишке анегдоте XIX и XX века", а за прво издање мемоарско-биографске књиге *ПЕСНИКОВ УЗЛЕТ - сећања на Бранка Миљковића* - која је, у анкети "Народних новина", прогла-шена културним догађајем у 1988. години - аутору је додељена *Октобарска награда града Ниша*.

Дејан Петковић

Рођен 1972. у Нишу. Дипломирао 1998. на Филозофском факултету (Група за српски језик и књижевност). Објавио књигу *Комедиографија Александра Поповића и француска драмска авангарда* (1998). Радио као новинар и позоришни аналитичар листова и радио и тв станица. Оснивач и уредник илустрованог часописа *Слово-Логос.* Сарађује с позоришном дружином *Лутка сцена Пепино* и за њих пише драмске комаде и драматизације (*Комедија о прстима а посебно Ђури, Не знам како да ти кажем, Шљиварски бој...*). Ради као PR менаџер Регионалне привредне коморе - Ниш.

Ђорђе Писарев

Рођен 1957. Био је био public relations у индустрији културних манифестација, ноћни уредник у великом, готово пропалом дневном листу, учесник многобројних књижевних колонија, писац лаких психолошких брошура на теме усамљености или љубави, али и неизбежни организатор сајмова књига. Незаобилазна и екстравагантна појава у модерном прозном дискурсу: креативни изазов традиционалистима. Објавио је десетак прозних књига, рекли би готово више него што је написао, међу којима и жанровски провокативан роман ,*Готска прича*", узбудљиву и потресну повест, *Пописујући имена ствари*, али и *Књигу господара прича* после које се, дефинитивно, изменила стратегија приповедања у савременој српској прози. 2001.

године објављује роман *Под сенком змаја*...(наставиће се)

Иоан Радин

Аутор је две књиге прозе: *Aventurile tinarului Serafim (Авантуре младоī Серафима*), 1976. за коју је добио награду Удружења писаца Румуније и *Schite de portret* (*Скица портрета*) 1988. Превео је на румунски дела Милисава Савића, Милорада Павића, Данила Киша, Србе Игњатовића, Радомира Андрића, Радомира Уљаревића и Данила Хармса.

Мимица Петровић-Радовановић

Рођена је 1969. године у Нишу где је дипломирала англистику на Филозофском факултету. Своје преводе је до сада објављивала у часописима *Градина, Поља* и *Хаику новине*. Ове године је у издању београдског *Самиздата* објављен њен превод аутобиографије Чарлса Мингуса. Посебно поље њеног интересовања чини афроамеричка култура. Тренутно ради на преводу биографије Били Холидеј аутора Доналда Кларка, док је њен превод књиге Лерое Џонса *Народ блуза* већ предат издавачу, а њено објављивање се очекује ове године.

Никола Радовановић

Рођен у Београду 1979. Завршио Славистику на Београдском филолошком факултету. Ради у *Хемофарму* у Вршцу.

Угљеша Рајчевић

Рођен је 1931. године у Београду. Основну и средњу школу учио је у Београду и Новом Саду. Дипломирао је историју уметности на Филозофском факултету у Београду, а последипломске студије, специјализацију и магистратуру, на Природно математичком факултету - Катедри за туризам.

Објавио је књиге песама: *Песме из Мале Луке* (Задар, 1955), *Корен у камењу* (Цетиње, 1958), *Казивање за аутобиографију* (Београд, 1993), *Запис о стрпљивом умирању* (Београд, 1993), *Горка твар* (Београд, 1994), *Похвала Господару* (Београд, 1994), *Биљани петак* (Београд, 1996), *Изабране песме* (Београд, 1996), *Молитве* (Београд, 1997), *Мој последњи рат* (Београд, 2000), *Треће лице множине* (Београд, 2001). Књига прича *Приче са савинца* (Београд, 2003). Као историчар уметности бави се српском уметношћу друге половине XIX и прве XX века. Угљеша Рајчевић живи и ради у Београду.

Лев Рубинштејн

Рођен 1947. Популаран Московски песник и есејист.

Симон Симоновић

Рођен је 1946. у Врању. Пише поезију, прозу, књижевну критику и есеје. Књиге песама: *Прибој*, 1971; *Градски живот*, 1977; *Упутства за преврат*, 1980; *Изјаве*, 1984; *Мајчино млеко*, 1988; *Снови на окупу*, 1993; *Несанице*, 1995; *Из окружења*, 1999; *Песме*, 2002. Књига прича: *Коске*, 2000. Роман: *Тајка*, 2001.

Максим Соколов

Родио се 1959. у Москви. Године 1981. завршио филолошки факултет на МГУ. Специјалист за руски фолклор и руску литературу XVIII - XIX века. Новинар.

Владимир Сорокин

Види текст Ирине Скоропанове *Шизоанализа Владимира Сорокина* (*Градина*,

Нова серија Но 1. 2003)

Бранислав Баша Станојевић

Рођен је у Београду 1956. године. Одрастао је, школовао се и живи у Нишу. Студирао је економију. У потрази за знањем за собом, доста је путовао по свету, бавећи се свим и свачим.Објавио је: *Добра пољана*, приповетке, Просвета, Ниш, 1997. и *Marger Express*, Београд, 2001. Art Press

Награда *Стеван Сремац* за кратку причу, 1998.

Горан Станковић

Рођен је 1958. у Нишу. Објавио је следеће поезије: *Лик и позадина* (1984), *Квантна механика* (1987), *Suberpunk* (1992), *Syberpunk* (на италијанском језику, 1992), *Претходна књига* (1996), *Terra incognita* (1997); књиге прозе: *Hronike o Hloygeu* (1991, коаутор) и *Terra marginalis* (1997, коаутор), књигу поема *Четири доба* (1999), роман *У трагању за златном лиром*, (2000).

Добио је *Просветину* награду за поезију, 1997, награду *Бранко Миљковић*, 2000, и *Печат вароши сремскокарловачке*, 2000.

Живи у Нишу.

Зоран Стојиљковић Киза

Стрип аутор. Рођен 1966. у Нишу.

Објављивао: „Народне новине“, „Графичка завера“ (REX), „Стрипбургер“ (Словенија), разни пројекти Фонда за отворено друштво...

Самостална издања: „Још један луди пандур“ (Београдска филхармонија), „Корак ближе“ (Одбор за грађанску иницијативу, Ниш), „Еутаназија“ (СКЦ, БГД). „Soltano un altro pazzo sbirro" (De falco editore, Italija)

Изложбе (групне): Ниш, Београд (СЦГ), Љубљана (Словенија), Будимпешта (Мађарска), Париз, Поатје, Тулуз (Француска), Дубровник (Хрватска), Равена (Италија), Франкфурт (Немачка), Стокхолм (Шведска), Лисабон (Португал) Берген (Норвешка).

Данко Стојић

Рођен у Београду 1958. године. Дипломирао филмску режију и магистрирао филмологију на београдском Факултету драмских уметности. Режирао документарне емисије за РТС и кратке филмове за филмске куће. Поред тога је писао прозу и есеје о филму.

Књиге из области теорије филма: *МОЋ ФИЛМСКОГ ФАНТАЗМА (1998), ЉУДСКО ПОНАШАЊЕ НА ФИЛМУ (2001) и ДЕТАЉ НА ФИЛМУ (2002*).

Прозне књиге: *ЕРОТСКИ ЛЕТОПИС (2000), АУТОРИТЕТ (2001), ТАЈНА У НЕДРИМА (2002) и ПРИЧЕ О ЉУБАВИ И ПРИЈАТЕЉСТВУ (2003) СЛАТКА И ЧЕДНА(2003)*

Гане Тодоровски

Македонски академик Гане Тодоровски (1929, Скопје) је песник, преводилац и универзитетски професор. Био је и амбасадор Републике Македоније у Руској Федерацији. Објавио 11 збирки поезије (песме у овом броју су из последње, *Ми, мо(у)дрооки*. Преведен на многе светске језике и има 16 издања посебних збирки песама ван Македоније на енглеском, албанском, руском, српском, румунском, грчком, шведском, чешком, влашком и есперанту.Превео и издао преко 110 књига страних аутора. Објавио 20 књига литерарних записа, критика, есеја, полемика.

Каже, као и Марко Цепенков: *Само смрт ће ми отети перо из руке!*

Мирослав Тодоровић

Рођен 29. децембра 1946. у Трешњевици код Ариља.

Објавио је књиге поезије: *Спис ведрине* (Градина, Ниш, 1978), *Испис таме* (Просвета, Ниш, 1990), *Летеће бараке, теренци и њи'ове душе* (Просвета, Ниш, 1990), *Судњи час* (Крајински књижевни круг, Нота, Књажевац, 1990), *Теренска свеска* (БИГЗ, 1993), *Испис таме 2* (Апостроф,Београд, 1994), *Сванућа* (Деметра, Књажевац, 1994), *Црно у боји* (Српска књижевна задруга, Београд, 1994), *Потоња верзија* (Просвета, Ниш, 1997), *Свети мученици* (Просвета, Београд, 1998), *Тамно и дубоко* (Апостроф, Београд, 2002).

У припреми: *У сенци Дамокловог мача* (есеји и критике), *Рукопис живота* (поезија), *Земаљско и небеско* (поезија).

У многим листовима и часописима објавио је низ књижевних критика, прозних текстова, интервјуа, уводника... записа.

Чиприан Валкан

Рођен 5. децембра 1973. године у Араду, Румунија). Завршио основне студије филозофије у Темишварау. Током 1995-1997. године студирао на Универзитету у Паризу IV - Сорбона, где је стекао маги-стеријум из филозофије. Предаје филозофију на Правном факултету Универзитета Тибисцус у Темишвару. 2002. године стиче титулу доктора филозофије на Универзитету Babes-Bolyaiy Cluj-Napoci, Румунија. Тренутно ради два доктората и то из средњовековне филозофије на Вест Универзитету у Темишвару и компаративне књижевности на Универзитету Парис IV - Сорбона. Члан је многобројних удружења и института, између осталих: Института за компаративне студије централно и источно-европске културе *Трећа Европа.* Уредник је часописа *Оризонт* и *Трећа Еуропа.* Уредник је библиотека *Еидос* и *Маистер,* које издаје Вест Универзитет у Темишвару. Стипендиста је француске Владе у периоду 2001-2004.

Књиге: *Recherches autour d'une philosophie de l'image*, Augusta, Timisoara, 1998. *Studii de patristica si filosofie medievala*, Аугуста, Timisoara, 1999. *Eseuri barbare*, Аугуста, Timisoara, 2001. *A traves de la palabra*, ЕДАСА, Барцелона...

Младен Весковић

Рођен 1971. године у Земуну. Критичар и есејиста. Текстове објављује у дневним листовима, недељницима и часописима. Највећи број њих изашао је на страницама *Летописа Матице српске*, *Златне греде*, *Поља* и *Повеље*. Чест је сарадник културног магазина *Метрополис* Телевизије Београд. Објавио књигу "*Размештање фигура - огледи и критике из савремене српске књижевности*" (Матица српска, 2003). Ради као уредник у издавачкој кући "Филип Вишњић" из Београда.

Др Радомир Виденовић

Рођен 1949, Ниш. Управник Студијске групе за философију, где предаје етику и естетику, (уз источне философије и књижевност главне области интересовања). Аутор тридесетак есеја, 3 књиге (хаику) поезије: *Свици на длану*, Оџаци, 1991; *Девојчица и сунцокрет*, Кула, 1993. и *Шумска стаза*, Пожега, 1995. и записа *Српско срце*, Зограф, 2002.

Превођен на македонски (са ког и преводи), бугарски и турски језик.

Уредник у Издавачкој кући *Зограф*, Ниш

Ценет Винтерсон

Рођена у Манчестеру, Енглеска 1961. Објавила *Наранџе нису једино воће* (роман, 1985), *Вожња чамцем за почетнике* (стрип са сликама), *Страст* (1987), *Секс трешње* (1989), *Написано на телу* (1992), *Уметност и лажи* (1994), *Уметнички објекти* (есеји, 1995), *Добре симетрије* (1997), *Свет и друга места* (кратке приче,

1998), Књига моћи (2000). Драматизовала роман *Наранџе нису једино воће* (1990), сценарио за ТВ филм *Велики моменти у авијацији,* тренутно ради на Интернет вентури за ВВС.

Ивица Живковић

Рођен је 1970.године. Ради као професор богословије у Нишу. Пре дванаест година објавио збирку песама *Пун бојлер с тијани ждралови*. Званична критика није приметила ову књигу, али се њени примерци у Нишу и данас траже.

Писао је песме. Држи предавања. Може се видети како шета децу.

Контрадикторан је и кад није. Књига прозе *Једни људи* (НКЦ, Ниш, 2002)

Сузан Зонтаг

Рођена је 1933. у Њујорку. Студирала на Универзитету у Чикагу и Харварду. Написала неколико романа, књига приповетака и есеја. Снимила неколико филмова. Код нас објавила *Стилови радикалне воље* 1971, (Младост, Загреб), *Есеји о фотографији* 1982, (СИЦ , Београд), *Болест као метафора* 1983. (Рад, Београд)...